

Nadzemska krasna Vila dol k njemu le zahaja,
Delé tolažbe rajske osrčeje mu napaja;
Mu pravi o Slovenih, mladenčih, deklicah,
In večkrat glase svoje zavije v pesem rah:

„Potrpi kraljič slavni,	Že drami se in vstaja,
Naj zarje sine kras,	Mladenčev zbira roj,
Da narod zopet davni	S pogumom je napaja,
Pretekli skliče čas.	Pripravlja je na boj.

Res slabo zdaj mu ide,	In sini razkropljeni
Sovražnik je povsod,	Vže zbirajo se v krog,
Al zlato vreme pride	Da znebijo miljeni,
In it' mu bo od tod.	Predragi dom nadlog.“

Tim kratek čas mu déla pesmico prepevaje,
Delé tolažbe rajske, osrčeje ogrevaje; —
In on iz snú se dvigniv zavrne jej na glas:
„Vse to — predraga sestra! — prinesiti mora čas“.

Dopisi.

Trst 3. junija. (*Tabor v Sežani*) nam vstane v večnem spominu. Tržaški Primorci smo se ga vdeležili v ogromnem številu; velikansk je bil odhod s Rojansko zastavo na čelu, neseno od primorskega „Sokola“ v modri srajci; na vsakem kraji sta kot stražnika stopala dva Sokola v rdečih srajcah, spredej pa zopet drug Sokol, ki je prostil cesto in red delal; še druge zastave, velika množica rodoljubov s pevskim zborami in godbo: vse to je dalo impozanten pogled. Do Sežane prišedše nas velika množica sprejme; godba zagode „Naprej“ in živio- in slavaklicev ni bilo konca. Dr. Lavrič in Cegnar in ž njima po sokolsko oblečeni tminski pevci pridejo nam naproti, in ko dr. Lavrič pristrčno bratovsko nas pozdravi, zadonijo zopet tako navdušeni živio- in slava-klici, da je donelo po hribih in dolinah. Sežana je bila vsa z narodnimi zastavami okinčana. Po kratkem postanku odrine vsa množica na taborišče. Predsednik tabora dr. Lavrič začne z gnljivim govorom razprave. O prvi točki „zedinjenji Slovenije“ je govoril dr. Klavžar, o 2. točki „Š. 19.“ prof. Ravnik, o 3. točki zarad ljudskih šol v Sežani učitelj Živec iz Skope, o 4. točki zarad slovenskih mestnih šol v tržaški okolici kmet Jurij Grdol iz Rokola, in o 4. za znižanje davkov tudi okoličan iz Proseka. Vse je bilo enoglasno zahtevano, še posebno živahno pa 1. točka. — Telegrami in dopisi iz raznih krajev, kakor iz Prage, Gradca, Ljubljane, Gorice, Maribora, Trsta in še drugih krajev so bili navdušeno sprejeti, s posebno gromovito radostjo pa še pozdrav, ki so ga poslali Bokežki kapitani. Po končanem taboru zapoje izvrstni tminski pevski zbor, in za njim še več družih, in množica vsa navdušena se vrne v Sežano nazaj, kjer se je začelo rajske narodno življenje, trajajoče do drugega dne. Ne moremo si kaj, da ne bi rodoljubni gospej Polajevi ne izrekli javne zahvale za gostoljubnost njeno, ki jo je tako izvrstno ljubeznjivo nam razodevala. — Na taboru je bilo okoli 6000 ljudi, pred več kot manj; al tetika „Triesterica“, ki ima velika usta, jih je veliko tisoč požrla. Tabor je očitno koristil mnogo; gibanje je zdaj bolj živahno, ljudstvo bolj zavestno.

Iz Štajarskega. (*Volitve deželnih poslancev za Štajarsko*) bodo za kmečke občine 23., za mesta, trge in trgovinske zbornice 27., za veliko posestvo 30. dan tega meseca. Vlada bode brž ko ne podpirala nemškutarje, ker se boji, da Slovenci ne bi šli v državni zbor. — 17. dan t. m. v Mariboru iz vse dolnje Štajarske zbrani slovenski rodoljubi so sklenili, da hoté kandidate za prihodnji deželni zbor priporočati na podlagi sledeče dogovorjenega programa:

I. Slovenske tirjatve v državopravnem oziru: 1. Zedinjenje vseh Slovencev je naša poglavitna težnja; dežele, v katerih živimo, nimajo pravice, niso osebe pravice zoper naš narod, ampak narod je moralna oseba, ki kot takošna nikoli ne more zgubiti svoje osebne pravice do združenega pravnega življenja v eni avstrijski kronovini. — 2. Tirjamo, da se nemudoma vpelje za Slovence raba slovenskega jezika v vseh javnih vladinih, deželnih, cerkvenih in šolskih zadevah; ob enem priznavamo enake pravice vsem drugim narodom. — 3. V pospeh pravosodja tirjamo že zdaj višo deželno sodnijo za vse Slovence, s sedežem v Ljubljani. — 4. Ker po dozdanih skušnjah večina štirskega zbora zgoraj navedenim tirjatvam ne bode prijazna, hočemo delati v zvezi in porazumljenji z drugimi avstrijskimi federalisti. — 5. Slovenski narod — želé, da se naša država preosnuje na federalistični podlagi — priznava samo vojaške, finančne in trgovinske zadeve kot skupne. — 6. Vse druge zadeve spadajo v oblast deželnih zborov.

II. Tirjatve v cerkvenem oziru. 1. Slovenci nimamo nič proti temu, da drugoverniki, ki vživajo popolno versko svobodo, imajo z nami enake državljanske pravice; toda kot katoličani tirjamo, da tudi katoliška cerkev vse svoje notranje zadeve samostalno uravnava. — Ker je vse na tem ležeče, da se naša šolska mladež izreja v krščanskem duhu, želimo, da se šolska postava še enkrat presodi in tako popravi, da se v samostalni organizaciji šole tudi katoliški cerkvi primeren upliv pri nadzorovanji šol odloči. — 3. Cerkevno premoženje je kakor vsako drugo nedotakljivo.

III. Tirjatve v drugih splošnih zadevah: 1. Društva za napredek obrtnije, splošne omike itd. naj se po potrebah tudi iz deželnega zaklada podpirajo. — 2. Napredek v obrtniji je le mogoč, ako se iz deželnega zaklada več stori za vravnanje naših rek, osnovo in ohrano dobrih cest itd. — 3. Hočemo, da se varno pazi pri osnovi novega katastra, da ne bomo preveč obloženi z davki. Ob enem želimo, da se pri tej priliki naše zemljiščine knjige tako vredijo, da pridejo v popolno soglasje z novim katastrom in da se potem vsled tega realni kredit bolj okrepi.

IV. Vsa druga vprašanja se prepuščajo svobodni previdnosti naših poslancev.

Iz Metlike 6. jun. — Sviloreja nam obeta dober sad, akoravno nam vreme ni ugodno. Črvi so četrti pot prespali in eni se že zapredajo. Odrasli so dobro, sò prav zdravi in upamo, da se bodo dobro obnesli. Želimo si le še dobrega kupca, kateri bi naš trud primerno tudi plačal, da bode sreča naša velika. Nadjamo se v naši okolici do 1000 funtov mešičkov pridelati. Z Bogom!

—p—

Iz Kamnika 3. junija. — Ker so volitve za deželni zbor pred durmi in še nič ne slišimo, da bi se bila volilna postava od 1861. leta premenila, po kateri mi mestjani moramo hoditi v trg celó pod Ljubelj, zato so se veljavni naši mestjani pismeno obrnili do odbora „Slovenije“, naj bi se kar le more potegnil pri c. kr. vladi za to, da se nam krivica odvzame, ki jo trpimo že več let, da moramo v daljni Tržeč voliti hoditi. V enem dnevu se to težko opravi, treba je poldruga dne ali tudi dveh dni; to ni le zamuda časa, temuč prizadene tudi stroškov. Da bi bile volitve vsacih 6 let enkrat, bi se ta krivica še pretrpela, al v treh letih trikrat voliti, je vendar prehuda potrata časa in stroškov, samo zato, da je grand-nemškutar Schmerling Tržičanom vstregel. Ko bi bila volitev v Kranji, bilo bi to središče nam, Radoljčanom in Tržičanom, to je, nobeden bi ne imel predolgih potov. Dobro vem, da naši rodoljubi v deželnem zboru so se lani že vtretjič krepko potegnili za premembo nesrečne volilne po-

stave, al ker še ni duha ne sluha, da bi bila ta po vsem pravična postava potrjena, in ker se je nadjati, da Potockevo ministerstvo ne hodi iste poti kakor predniki njegovi, tedaj pričakujemo, da že pred volitvijo se potrdi postava, ki nas ne tira v daljni Trzeč. *)

Iz Postojne. = Volitve poslancev za deželni zbor se bližajo, in spet pride vrsta tudi na nas, da si volimo poslanca skupno z Vrhniko in Ložem. Žalibog! da mi že dve leti nimamo zastopnika v deželnem zboru zavoljo krivične volilne postave. Čuda tudi, da sestrici Postojna in Vrhnika ste si poslednji čas nasprotni stale. Čas je, da tudi med nama nastopi prijazna sprava. Mi Postojnčani podajamo tedaj Vam Vrhničanom bratovsko roko in volimo moža, kterega Vi in mi visoko spoštujemo in kterega iz njegovega delovanja v deželnem zboru zdaj še temviše cenimo. Vaš rojak je: gospod France Kotnik. **) V svesti smo, da tudi naši dragi Ložani bodo z nami istih misli. Vse to pa nas navdaja s zaupanjem, da gosp. Kotnik prevzame drage volje poslanstvo od nas, ako 28. dne t. m. zedinjeni stopimo v volilno dvorano in enoglasno volimo njega. In tako dobimo moža za svojega zastopnika, čegar rodoljubje je skušeno kakor zlato v ognji, — ki še posebno dobro pozná razmere in potrebe naše notranjske in ima mnogovrstnega znanstva veliko, brez kterega nimir ni moč dostojno opravljati svoj važni posel v zboru.

Iz Ljubljane. (Volilna postava za poslance deželnega zbora kranjskega), ktero je deželni zbor v nekterih razdelkih zato premenil, da bi se volilna pravica razširila, da bi se volilni kraji volilcem pripravniše vredili in da bi v vrsto v deželne bukve vpisanih grajščakov postavili se tudi drugi veliki posestniki, ki 100 gold. zemljiščinega davka brez vojskine priklade plačujejo, spet ni potrjena. — Trikrat že je deželni zbor kranjski to postavo sklenil opiraje se na enako pravico za vse volilce in da bi volilcem bile volitve bolj zložne, al nobeno ministerstvo ni še odobrilo pravičnih zahtev, in tudi sedanje ne. Schmerlingova volilna postava ostane še ona modrost, o kateri se nič premeniti ne sme, če tudi je deželam le oktroirana, to je, po vladi ukazana, in čeravno je na podlagi večletnih skušinj deželni zbor kot postavedajni faktor jasno dokazal, da v nekterih razdelkih je prava „martra“ mnogim volilcem, in da jo je premeniti treba. Kako krivična je ta Schmerlingova postava sploh, to pričajo neštivilni glasovi različnih dežel, — to je dr. Fischhof v svoji knjigi „Oesterreich und die Bürgschaften seines Bestandes“ do jasnega dokazal, kjer Schmerlingove volilne postave „močvirna tla“ (Sumpfboden) imenuje — in vendar se tudi Potockovo ministerstvo drži teh nesrečnih postav! — Če se ne poslušajo deželni zbori in celó v tacih rečeh ne, ktere večkrat sklenejo, tedaj vprašamo: čemu so zbori? Če vlada zmiraj dela le po svoji glavi, ima absolutizem še to prednost, da je bolji kup! Bridke take skušnje vendar nikogar ne smejo omamiti, da bi rekel: „pustimo vse, saj je vse zastonj“; stanovitnost vendar naposled pelje do zmage, saj so že starodavni Rimci znali pregovor, da tudi „kaplja vode naredi luknjo v kamen, ne na enkrat s silo, ampak s tem, da večkrat pada na kamen“. In národna večina prihodnjega deželnega zbora ne bode prenehala v eno mer zahtevati, kar se jej je odbijalo dosihmal.

*) Žalibog! da pod Potockem ni drugače kakor je bilo poprej; glejte sporočilo iz Ljubljane v današnjem listu. Vred.

**) Ker je bil gosp. Kotnik dozdej poslanec ljubljansko-vrhniške okolice in je bilo dogovorov na več strani treba, zato odbor „Slovenije“ zraven gosp. dr. Jan. Bleiweis-a za okolico ljubljansko-vrhniško dozdej ni še mogel nasvetovati družega poslanca na mesto g. Kotnika, in ga bode tedaj nasvetoval brž drugi pot. Vred.

— Radostni smo izvedeli iz Dunaja, da huda pljučna bolezen gosp. dr. Toman-a se je obrnila na bolje. Bog daj, da se mu kmalu povrne zdravje popolnoma.

— (Dr. Costi) je obrtnijsko pomočno društvo v Inspruku zarad zaslug o ustanovitvi tega društva podelilo diplomo častnega uda.

— Danes, 7. dne t. m. dopoldne, se je s cerkveno slovesnostjo stavil temeljni kamen Marijnemu spominku na št. Jakobskem trgu. Bile so vpričo više oblastnije; stavbini odbor tega spominka bil je namestovan le po národnih možéh, nobenega družega ni bilo zraven. Danes je prečastiti Št. Jakobski gosp. fajmošter vendar vidil, da nič ne pomaga, če tudi ob nedeljah pri popoldanski službi Božji se litanije nemški bero!

— (Častno priznanje.) Kovaška in živinozdravniška šola v Ljubljani vživa tako dobro ime tudi po svetu, da se je že več dežel (Galicija, Tirolska, Koroška) obrnilo do družbe kmetijske, naj jim naznani osnovo te koristne šole. In zopet je dr. Bleiweis 4. t. m. celó iz Ogerskega dobil prošnjo od prof. Ladislava Wagnerja iz Bude (Ofen), naj mu pošlje osnovo ljubljanske učilnice, ki mu je iz Dunaja z veliko pohvalo priporočana.

— (Za pomilostenje obsojenega gosp. kaplana Koprivnikarja) so knezoškof ljubljanski se naravnost obrnili do Njih Veličanstva cesarja. „Tagblatt“, kteremu so vsa birokratična vrata široko odprta, je brž zavohal, da je škofova prošnja došla ljubljanski deželni sodnji v presojo. „Tagblattovec“ se dela prav tako, kakor da bi bil škofovo pismo bral ter ne skriva, da deželna sodnija ne bode nasvetovala pomiloščenja. — Da se sodniške inštanije vprašajo za svoje mnenje, to je čisto naravno, al da časnik še toliko takta nima, da bi po svetu ne raznašal stvari, dokler cesarjeva beseda ni rešila prošnje, to kaže preočito, kako radi bi te baže liberalci celó rabeljni (freimani) bili, da bi v ječo metali ali celó obešali národne možé, ki jih v eno mer psujejo za „klerikalce“. Po naših mislih bi pač potrebno bilo, da bi se oni list „Tagblatt“ poslal na Dunaj na najviše mesto, da bi ondi videli, kaj se v Ljubljani godi s pismi, ki gotovo niso namenjena, da bi v nje nos vtikal časnikarsk pisarúh! Zato, da ljubljanska sodnija, kakor „Tagblatt“ pravi, ne bode za pomiloščenje, bosta jej ovadúha Masel in Golob gotovo zeló hvaležna.

— (Dramatično društvo.) K zadnjemu sporočilu o občnem zboru je še pristaviti sledeče: g. prvosednik je posebno povdarjal v svojem nagovoru, da društvo vkljub mnogim oviram veselo napreduje, da je častno stopilo na javni oder z rednimi predstavami. Ono gotovo nobenemu narodnemu društvu ne dela škode, če se kje škoda godi, morajo se iskati vzroki drugod.

Iz tajnikovega sporočila je razvidno, da je izdalo društvo za leta 1869 zopet 5 zvezkov „Slov. Talije“ (8—12.), ki obsegajo prav zanimive igre. Igralo se je 9krat v gledišči in 2krat v čitalnici, skupaj 11krat. Sodelovalo je pri teh predstavah 64 udov, 28 gospodičin in gospá in 36 gospodov, gotovo lepo število delalnih moči, ki so bile glavni steber društvene delalnosti. Učilnica se je začela 15. oktobra za ženske družabnike in se konča konec junija. Izdatno denarno podporo je naklonil deželni zbor društvu in njegovim nameram, hvala naj bode tudi izrečena odboru narodnega kazališča v Zagrebu za prijazno brezplačno prepuščanje garderobe in muzikalij. Blagajnikovo sporočilo kaže za l. 1869 dohodkov 1745 gold. 35 kr. stroškov 1574 gold. 30 kr. tedaj je ostalo 171 gold. 5 kr. in zraven še 350 gold. v obligacijah. Stan premoženja konci l. 1869 je bil 735 gold. Proračun za l. 1870 kaže 4281 gold. dohodkov in 4119 gold. stroškov tedaj 132 gold. ostanka. V teh

številkah je pa glavni dohodek iz predstav v gledišči, ker podpornikov, ki plačujejo po 2 gold. na leto je komej 200, tedaj dosti premalo, da bi se iz njih do-neskov mogli plačevati najnavdenejši stroški društva, ker še knjigam, ktere društvo izdaja, mora prikladati iz omenjenih dohodkov. Od 1. januarja do 28. maja l. l. je bilo dohodkov 2270 gold. 89 kr., stroškov 1972 gold. 3 kr., v blagajnici je 298 gold. 86 kr. v gotovem denarji in 300 gold. v obligacijah.

O volitvi odbora poročali smo že zadnjič. Marljivemu blagajniku g. Žagarju, ki že tri leta opravlja z hvale vrednim trudom brezplačno posel blagajnika, izreče g. prvosednik in ž njim ves zbor srčno zahvalo. Odborov predlog, da se imenuje za častnega uda prvi Jugoslovan, čestiti škof Strossmaier se je potrdil enoglasno in naudušeno. Nekatere od g. prvosednika nasvetovane premembe društvenih pravil bode pretresel novi odbor in poročal v izrednem občnem zboru. Na vprašanje, kaj je z odškodnino ktero zahteva nemško glediško podvzetstvo razjasni g. prvosednik, da odboru ni nič znano o tem. Konečno izreče zbor zahvalo g. prvosedniku za uspešno njegovo delovanje in se sklene s tem zbor.

— (Poberki iz časnikov.) Pod naslovom „das Höchste an perfider Verhetzung“ pretresa „Laibacherica“ neki dopis iz Celja v „Slov. Nar.“ o izhodu ljublj. filharmonične družbe in naposled izlije ves svoj žolc v to, da pravi, da slovenska taktika le s surovo gro-mado deluje, ker drugače delati ne more pri v obče tako malo omikanem narodu. Ne da bi delali sodnika med „Laibacheričino“ kritiko in „Narodovim“ člankom ali da bi opravičevali „Nar.“ spis, vprašamo vladni list le: kako da se drzne žaliti ves narod naš slovenski, če ima pravdo s časnikom? ali niso take besede „das Höchste der wildesten Unverschämtheit?“ Potem se pa čudite, da je narod razka-čen, če še celó vladni list njega in one, ki se pote-gujejo za pravice njegove, pred svetom tako nesramno v obraz bije! Če nimate naroda našega na svoji strani, se mar čudite? Ali ste kdaj kaj storili za njegovo omiko? Njegov jezik mu hočete zatreti v šolah, kan-celijah in sploh v javnem jeziku, ker ga imenujete „Bauernsprache“ in njegove zastopnike psujete za „klerikalce“, ker klerikalec biti je v vaših očeh sramota. Quousque tandem!

Očitna zahvala.

Zopet je razpušen naš deželni zbor in treba bode na novo voliti.

Ker ste me, častiti volilci okraja kranjskega, lož-kega in tržiškega! dosihmal še vselej s tolikim zaupa-njem za svojega zastopnika volili, da me je to prav živo v srce ganilo, smel bi skor misliti, da Vas je volja, tudi še v tretjič me voliti v deželni zbor.

Zato pa, da Vaša volitev ne bode zastonj, ker mi zdravje moje nikakor več ne dopuša udeleževati se delovanja zborovega tako, kakor je dolžnost poslančeva, zahvalujem se pristrčno za veliko zaupanje Vaše, ktero višje cenim kakor vsako drugo čast, ter prosim, da mi verjamete, da zavoljo bolehnosti mi ni mogoče, kakor bi rad, v vrsti drugih narodnih poslancev in prijatlov svojih poganjati se za blagor mile domovine naše, za svete pravice naroda našega.

Stopivši s pristrčno to zahvalo z odra očitnega za-gotovljam Vas, dragi mi rojaki, da do zadnjega dihljeja ostanem z dušo in telesom verni sin domovini naši, ter Vas ob enem prosim, da na mesto moje izvolite onega gospoda, kterege Vam bode nasvetoval popolnega zau-panja vredni odbor „Slovenije“.

V Ljubljani 1. junija 1870.

Baron Anton Zojs.

Visokorodni gospod baron!

Z žalostnim srcem je zaslišalo društvo „Slovenije“ nemili glas, da Vam bolehnost Vaša ne dopušča, da bi še prevzeli poslanstvo za deželni zbor, ktero ste opravljali od prvega začetka do današnjega dne z vso goreč-nostjo pravega domorodca. Verjemite nam, da z nami vred žaluje vsa naša domovina, ktera bo v sedanjih burnih časih milo pogrešala Vašega modrega sveta, Vaše mirne prevdarnosti, in Vaše zveste skrbljivosti, s ktero ste jej bili v vseh političkih stiskah zanesljiva pomoč in zaslomba. Naše edino tolažilo o tej boleči zgubi je svest, da ostanete tudi zanaprej v naši sredi, v sredi našega milega naroda, med katerim si stavite s svojo dobroto in svojimi blagimi deli nepozabljive spominke. Dovolite, blagosrčni gospod, da se Vam pri ti priložnosti društvo „Slovenije“ vsaj z besedami zahvaluje, z besedami, ki pri-dejo iz dna srca, za Vaše tolike žrtve, za Vašo gorečo ljubezen do domovine in naroda, v kateri Vas nihče ne preseže. Naj Vam večni Bog vse stoterno povrne, in naj Vas v zdravji in sreči še mnogo let ohrani naši dragi domovini trdno podporo in našemu ljudstvu očeta!

Od odbora društva „Slovenije“

3. junija 1870.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Českega. — Kaj zdaj mislijo Čehi, pripoveduje ondašnji časnik „Pokrok“ tako-le: „Ko je grof Potocki pretrgal pogajanje z voditelji slovanskega našega na-roda, se je v vsem premenila situacija na Českem, med nami in ministerstvom dunajskim je razpor popolnoma. To, kar so Čehi v formalnem in materijalnem oziru ho-teli dovoliti, nima zdaj nobene veljave več. Stališče Čehov je zdaj takošno, da nobenega na Dunaji ne bodo videli več, dokler ondi v ministerskih palačah ne bodo bivali možje, do katerih Slovani morejo zaupanje imeti. Le če med tem Čehi dobijo kraljevega dvornega kan-celarja, bodo pripravljeni ž njim se pogajati. Dunaj mora zdaj prvo dobrovoljno besedo Čehom reči, a ne Čehi Dunaju. Ker Potocki ni hotel prve besede reči, tudi Čehi ne bodo rekli druge. Ker Potocki ni bil mož beseda, tudi oni niso vezani na to, kar so obljubili.“

Iz Galicije. — Nekteri časniki mislijo, da so se Poljaki popolnoma pobogali z dunajskim ministerstvom in da sprava je gotova; na tanko hočejo vedeti vse, kaj Galicija dobí, in vedó že celó imenovati novega deželnega glavarja in ministra galicijskega. Kako ven-dar so ustavoverci abotni! Stranka, kateri na čelu sto-jita Ziemiolkovski in Groholski, je vsaki centralistični vladi privržena; tej stranki vstreči ni bilo Potockega treba, tudi Hasnerjevo ministerstvo jej je bilo po godu. Al vse druga je s federalistično stranko, ktero vodi Smolka; ta stranka ne gleda samo na to, kar je Po-ljakom po volji; ona ima zmirom celo državo pred očmi; ta stranka se bode na vso moč upirala temu, da bi se poslanci njih poslali v dunajski državni zbor, kajti ta zbor, ako bi se utegnil še kedaj zbrati, bil bi zgolj to, kar je bil dosedanji nesrečnega spomina.

Hrvaško. Iz Zagreba se je telegrafilo „Neue fr. Presse“, da véliki škof zagrebški bode Kovač po imenu, škof iz Pečúha (Fünfkirchen) na Ogerskem, šolski tovarš Rauchov. — Poslanci vojaške granice so se nevoljni vrnili iz Dunaja, ker ogerskega mini-sterstva predsednik Andrassy je vedel stvar zasukniti tako, da niso bili puščeni pred cesarja. Iz spomenice, ki so jo namenili Njegovemu Veličanstvu in ktero je „Zukunft“ razglasila, se razvidi, da Graničari možato zahtevajo to, kar jim gré in da jih ni volja trpeti, da bi se o njih sklepalo brez njih. Da so Magjari tako slepi, da ne vidijo, da zatiraje pravice državne in na-rodne igrajo z ognjem!